

LAIVAS

No. 2. Metai VI

Sausio (Jan.) 9, 1926



L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

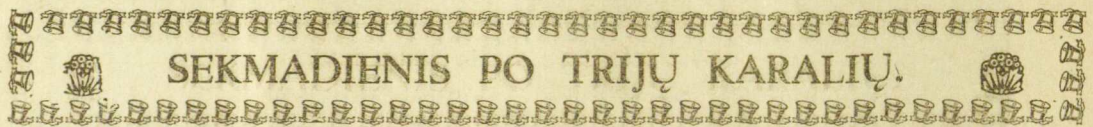
SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois



L e k c i j a .

ROM. 12, 1-5.



Š maldauju jus, broliai, dėl Dievo galėtingumo, parodykite savo kunus kaip gyvą, šventą, Dievui tinkamą auką; tai bus jūsų protingas tarnavimas Dievui. Nesitaikinkite prieš šio pasaulio, bet patys save perdirbkite savo dvasios atnaujinimu, kad iširtumėt, kas yra Dievo valia, kas gera, kas įtinka ir kas tobula!

Aš sakau man duotąja malone visiems jūsų tarpe, kad neturėtumėte apie save geresnės nuomonės, kaip pridera, bet kad manytumėte apie save teisingai ir kiekvienas žiūrėdamas tikėjimo saiko, kaip jam Dievas yra paskyres. Nes kaip viename kune turime daug narių, visi gi nariai turi ne tą patį veikimą, taip mes daugelis esame vienas kunas Kristuje.

Jėzus Mano Meilė.

Mokytojai, jeigu aš prasižengiau kame nors šią dieną, pasakyk man! Jeigu aš prasikaltau prieš tavo šventus įstatymus ar suterščiau tavo šventą Vardą, mokyk mane savo aštriose rustybės liepsnose, nes man truksta persergėtojo. Ir kur aš rasiu tokį malonų ir teisingą Persergėtoją kaip Tavyje. Deja, kaip aš esu silpnas ir pasigailėjimo vertas! Ir kaip šitoji vargingoji nepažebotoji prigimtis veržiasi prieš kitų daiktų, o ne prieš Tavęs. Aš žinau, kad niekur nėra tiesos, nė atvirumo, nė tvirtumo — tik tai Tavyje. Aš pažįstu žmones; ko-

E v a n g e l i j a .

LUKO 2, 42-52.



UOMET Jezui buvo jau dvylika metų, jie atėjo, kaip buvo šventės paprotys, į Jeruzalę; bet jo gimdytojai tai nežinojo. Manydami jį esant draug keliaujančiųjų tarpe, jie ėjo visą dieną ir ieškojo jo tarp genčių ir pažįstamų. Nesuradę, sugrįžo, jo beiškodami, į Jeruzalę. Ir atsitiko, kad jo trijų dienų jie rado jį sėdintį mokytojų tarpe, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. Visi gi, kurie girdėjo jį, stebėjosi jo išmanymu ir jo atsakymais. Pamatę, jį, jie nustebė, ir jo motina jam tarė: Sunau, kam mums taip padarei? Štai, tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojome tavęs. Jis jiems tarė: Kam manęs ieškojote? Ar gi nežinojote, kad man reikia būti tuose daiktuose, kurie yra mano tėvo? Bet jie nesuprato, ką jis jiems buvo pasakęs. Ir jis iškeliauvo su jais, atėjo į Nazaretą ir buvo jiems paklusnus. Jo motina laikė visus šituos žodžius savo širdyje. O Jėzus augo išmintimi, metais ir malone pas Dievą ir pas žmones.

ki jie apgaulingi savo žodžiuose, koki negailestinai savo nuomonėse. Visgi šie žemi palinkimai visuomet kyla mano sieloje ir aš nesugebu susivienyti su Tavimi, Kuris esi amžina Tiesa. Bet aš turiu susivienyti su Tavimi, nors ir žiauriausiais sopoliais, kentėjimais ar ašaromis. Nesigailėk manęs, Mokytojai! Tik tai nebausk manęs savo meilės stoka Amen.



Lietuviškoji Kolegija.



Išgirdau, jog Marijonų Kongregacija Amerikoje rengiasi steigti bernaičiams kolegiją. Tai mane labai nudžiugino.

Lietuviškos Kolegijos Amerikoje jau senai reikėjo. Tai bus Amerikos lietuvių tvirtovė. Iš jos išeis jaunuoliai su tikra lietuviška, katalikiška dvasia. Jį prirengs lietuvių inteligentų, kurie padės sulaikyti Amerikos lietuvių ištautėjimą.

Suprasdamas tos kolegijos svarbą, siunčiu ir aš jai savo mažą auką 1 (svarą sterlingų). Tiesa, Škotijoje

mes turime ir savo svarbių reikalų ir amerikiečių mums šelpti nereikėtų, bet noriu parodyti tam kilniam darbui savo užuojautą ir jog **lietuviška bernaičių kolegija Amerikoje privalo visiems lietuviams rūpėti.**

Aš pilnai tikiuosi, jog Amerikos lietuviai katalikai tą šventą darbą greitu laiku įvykdys, kuriam linkiu geriausio pasisekimo.

Kun. J. Petrauskis,

Škotijos lietuvių dvasios Vadovas.
Mossend, 8-XII-1925 m.

A T Ė J I M A S .

(Rašo **Parušaitis** iš Lietuvos.)

Pirmieji mūsų tėvai prarado Dievo malonę ir liko išvyti iš rojus, kad savo kaktos prakaitu valgytų duoną. Už tą pirmųjų tėvų nepaklusnumą Dievui, iki šiol žmonija kenčia bausmę — mirtį ir vargus. Bet gerasis Dievas pagailėjo nelaimingos nupuolusios žmonių giminės. Pažadėjo atsiųsti Išvaduotoją — Atpirkėją, kuris išgelbėsias tą vargančią žmonių nuo amžinos mirties ir sugrąžinsias jai prarastą malonę.

Ilgus amžius laukė žmonija savo Išvaduotojo. Dvasios tamsa viešpatavo pasauly, o žmonės Dievo pažadėjimu tikėdamiesi, laukė užtekant dangiškosios šviesos — Pasaulio Vaduo-

tojo. Tuo tarpu piktoji dvasia nesnaudė ir stengėsi tą tikėjimo ir vilties kibirkštėlę užgesyti jų širdyse.

Žmonės paklausę velnio gundymų užsimanė patys sau pasigaminti išganyto laimę. Nevaldoma ir velnio gundoma pikta žmogaus valia per daug toli nuėjo. Užuoat tikėti vienu Visagaliu Dievu ir laukti dieviškojo Išganytojaus, prasimanė tukstančius dievų, kurių patys sau pasidirbo iš medžio, akmens, akso ar sidabro. Ir vedama geidulių aistros žmonija labai žemai nupuolė. Ėmė garbinti net paleistuvystę, girtuoklystę ir įvairias kitas nedorybes. Paleistuviais ir ištvirkėliais vaizdavosi sa-

vo dievus, o tas davė jiems drąsos daryti visokias nedorybes. Galingesnieji ėmė skriausti silpnesnius ir juos išnaudoti savo labui. Tuo keliu priėjo prie baisiausio laisvos žmogaus prigimties pažeminimo — vergijos. Vergija buvo labai madoje ir niekas neskaitė nedorėliu tokio žmogaus, kuris buvo nužudęs daugybę vergų ir jų valdžioje turėjo dar tukstančius, iš kurių prakaito krovė sau turtus ir lėbavo.

Stabmeldystės laikais vergų buvo daug daugiau negu laisvųjų. Pavyzdžiui, Atenuose (Graikijoje) viena penktoji dalis tebuvo laisvų piliečių; kiti visi buvo vergai. Tai buvo Solono laikais (594 metais prieš Kristų jis pradėjo vadovauti). Vėliau vergai sudarė 94 nuoš. visų žmonių. Spartoje gi, iš vienuolikos žmonių, dešimts buvo vergų, o tik vienas laisvas.

Romoje, viešpataujant garsiajam Julijui Cezariui, kasdien buvo išstoma po 320 porų gladiatorių (išmokintų kautis vergų), kurie dar Cezarį turėdavo pasveikinti: *Salve Cesar, morituri te salutant*”, (sveikas Cesari, tie kurie mirs tavo sveikina) ir paskui baisiausiose kančiose palydėdavo gyvybę. Gladiatorių imtinių žiurėti susirinkdavo laisvieji: vyrai, moters, vaikai ir mergaitės. Gėrėdamiesi žiurėdavo į gausiai liejamą kraują ir ugdydavo savy žvėriškumą — žiaurumą.

Tokiose apystovose auklėjami žmonės negalėjo buti dori. Žiaurumai, žmogždystės (ypač vergų užmušimas) buvo paprasčiausias kasdienis dalykas. Žmonija maudėsi nedorybėse ir kas kart vis gilyn josna brido, o išeities iš

to baisaus padėjimo niekur nesimatė.

Dievas, matydamas nelaimingosios žmonijos puolimą ir norėdamas ją sulaikyti, išrinko vieną giminę, kurią ypatingai globojo. Siuntė jiems savo pranašus, kurie skelbė greit ateisiantį Atpirkėją.

Žmonijai atsibodo maudytis nedorybėse; sąžinė pradėjo kankinti kraugerių sielas, kuriose kilo begalinis ilgesys, — troškimas ko tai naujo, nežinomo, nesuprantamo. Nei kraujas, nei turta, nei patogumai nei prispaustųjų vaitojimai negalėjo pasotinti jų vaitojančių sielų.

Dievo išrinktosios tautos valstybės piliečiai ne kartą buvo paversti vergais ir išvaryti į įvairius pasaulio kraštus. Jie visur išplatino tą linksną žinią, kad ateis dangiškas Atpirkėjas, kuris panaikins vergiją, nušluostys verkiančių ašaras ir gyvens, ir viešpataus žmonių širdyse...

Pasaulio Atpirkėjo laukimu prisipildė visų širdys. Jo atėjimo laukė imtinčiai, kuriems pramanytieji dievai atrodė labai niekingi. Jie matė nebepataisomai sugedusią žmoniją, vis gilyn ir gilyn brendančią į savo nedorybes. Suprato, kad pasaulinė jėga nebeįstengs to pataisyti. Todėl šaukėsi aukštojo dangaus, kad atsivėręs išduotų pasauliui Išganytoją. Vienas iš jų (Vergilijus) tiesiog pasakė, kad ateis iš mergaitės vaikas, kuris viešpataus ir išgelbės žmoniją, išnaikins jų kaltes.

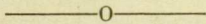
Atpirkėjo atėjimo laukė prispaustieji vergai, nes matė, kaip juos neteislingai kankina ir skriaudžia. Matė daug liejamo nekalto kraujo ir ašarų, daug

neteisybių galingųjų viešpatavime ant silpniesniųjų.

Pagaliau Jo laukė ištvirkusioji diuomenė, nes savo nedorybėse neberanda geidulių patenkinimo, o sąžinė juos begaliniai kankino. Jie jautė, kad taip buti ilgai negalima, kad turi ateiti toks asmuo, kurs suramins jų sukamuo-tą sąžinę ir suteiks laimę ir džiaugsmą.

Ir laisvieji ir vergai skendo savo palaidume ir ištvirkime, bet kartu jautė nelaimingą padėtį, iš kurios jėgomis išsigelbėti nemokėjo. Išsivadavimą matė tiktai dangiškame Išganytojuje. Todėl laukė Jo su tokiu išsiilgimu, su koku gali laukti tiktai tamsybių apsupta ir prislėgta siela. Sunkus ir ilgas buvo tasai laukimas...

Kuomet žmonija rengėsi žengti jau paskutinį žingsnį pražutin, ir kartu laukė savo Išgelbėtojo, — angelų chorams giedant atėjo pasaulin Išganytojas. Jo pasveikinti atėjo vargšai piemenėliai ir pasaulio galiunai-išminčiai...

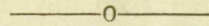


Pasigirdo nauja iki šiol negirdėta giesmė: "Garbė Dievui aukštybėse ir žemėje ramybė geros valios žmonėms" (Luk. 2, 14).

Begalinis džiaugsmas ir ramybė užviešpatavo pasauly, nes ant žemės pasirodė Pasaulio Šviesa. Žmonių širdys prisipildė entuziazmu ir iš jų galingų krutinių veržėsi džiaugsmingas himnas: "Osanna!, palaimintas, kurs ateina Viešpaties vardu!"... (Jon. 12, 13.)

O visa gamta aždėdama kartoja: "Aleluja... Aleluja!...!"

Trupa nelaisvės pančiai, nyksta vergija, — pasauly užviešpatuoja laimė, artimo meilė ir sielos ramybė. Išnyksta skirtumas tarp vergo ir laisvojo. Visi ima garbinti vieną tikrąjį Dievą. Žmogus vėl lieka Dievo prieteliumi, nes Išganytojas amžina meile jį pamilo ir suteikė sielai tikrąją ramybę. "Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę; ne kaip pasaulis duoda, aš jums duodu." (Jon. 14, 27.)



Jau beveik du tukstančiu metu praėjo nuo to laiko, kaip įvyko įsikunjusio Žodžio užgimimo paslaptis. O žmonija dar neužmiršo to, taip svarbaus, atsitikimo. Ir negali užmiršti, nes Jis ir dabar tebėra su mumis, ir pats save nuolat mums primena: "Aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai!" (Mat. 28, 20).

Nors atminimas kartojasi kasmet tas pats, bet jis visuomet yra naujas. Mes kaskart išnaujo prisirengę gauname iš Dievo daug naujų malonių. Gautosios malonės atnaujina mūsų sielos gyvenimą ir pripildo ramybės džiaugsmu.

Kuomet po advento ateina šv. Kalėdos, mes kupini švento džiaugsmo užgiedame: "Sveikas Jėzau mažiausias... Naujai užgimęs Vaikelis rankutes į mus ištiesęs šaukia: "Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate apkrauti, ir aš jus atgaivinsiu!" (Mat. 11, 28).



12 Metų Jėzus Jeruzalės Bažnyčioje.



(MINTYS MĄSTYMU).

I. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Išivaizdink sau, kad matai 12 metų Jėzų pasilikusį Jeruzalės bažnyčioje. Štai ateina Švenčiausia Jo motina Marija su šv. Juozapu ir sako: Sunau, kam mums taip padarei? Štai, tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojova tavęs. Jis jiems atsakė: Kam manęs ieškojota? Argi nežinojote, kad man reikia būti tuose dalykuose, kurie yra mano Tėvo? (Luk. 2, 48-49).

II. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Suteiki, Jėzau, malonės vis kas kartą geriau Tave pažinti ir noriai Tave sekti.

I. PUNKTAS. — Jėzus keliauja į Jeruzalę.

Tris kartus metuose visi suaugę žydai keliaudavo į Jeruzalės miestą iškilmingose pamaldose dalyvaut. Suaugusių skaitėsi kiekvienas 12 metų baigęs asmuo. Tuomet jau pasidarydavo, taip vadinamas "įstatymo sunus" ir privalėjo Jeruzalę aplankyti Velykų, Sekminių ir Šėtrų šventėje.

Švenčiausioji Išganytojo motina Marija ir jojo globėjas šventas Juozapas kas metai eidavo į Jeruzalę į Velykų šventę. Vaikelį Jėzų palikdavo Nazarete kaimynams globoti kol patys nesugrįždavo iš Jeruzalės. Bet štai Jėzui suėjo 12 gyvenimo metų. Jisai pasidarė irgi Įstatymo sunus. Atėjus šventėms Jėzus, Marija ir Juozapas keliauja Jeruzalėn.

Kelionė gana varginga. Iš Nazareto į Jeruzalę reikia keliauti apie pustrėčios dienos. Karšta Palestinos saulė smarkiai kepina akmenis ir žemę. Žmonėms sunku kvepuoti; kojos bijosi prilytėti įkaitusius akmenis, o ir vandens pakeliui nevisada yra, nebent keliaja pajordaniu.

Ir štai keliauja Jėzus, Marija ir Juozapas. Stebėkis, koks kuklumas, koks šventumas, padorumas spindi visų jų akyse. Kantriai ir net linksmai eina, nors labai nepatogu. Švenčiausioji motina Marija su pasigėrėjimu žiuri į

savo mylimąjį sunų, o ir šv. Juozapo širdis džiaugsmu plaka, kad tenka jam didelė laimė pasaulio Išganytojui patarnauti, jo globėju būti.

Be Jėzaus, Marijos ir Juozapo dar daug kitų keliauja Jeruzalėn. Jų tarpe yra įvairių: gerų ir blogų. Atsiranda tokių, kurie daro šventos šeimynėlės kelionei sunkumų.

Kiti keliauninkai tauškia įvairius niekus, vieni kitus apkalba. Prie tų šventoji Šeimynėlė nesideda. Jie eina kartu su besimeldžiančiais, psalmes begiedančiais žmonėmis. Kupina švento džiaugsmo širdis veržiasi karšta malda prie dangiškojo Tėvo. Ir taip šventoji Šeimynėlė keliauja Jeruzalėn.

Pagalvok, kokios yra tavo kelionės. Ar visada atlieki savo tikybinės pareigas kaip tu nuo tavęs Dievas reikalauja per savo Bažnyčią. O gal patsai esi apsileidęs? Nebuk apsileidėlis. Su apsileidėliais nei Jėzus, nei Marija, nei šv. Juozapas nedraugauja, jiems savo malonių neteikia.

Pagalvok taipgi apie savo keliones ir pažiūrėk, ar bekeliaudamas savo artimui nepadoriomis kalbomis, dviprasmiais žodžiais nedarai dvasinės skriaudos. Jeigu taip būtų su tavim atsitiktų, gailėkis, prašyk pas Jėzų dovanojimo.

II. PUNKTAS. — Jėzus pasilieka bažnyčioje.

"Kada gi, šventės dienoms pasibaigus, jie grįžo, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje; bet jo gimdytojai to nežinojo" (Luk. 2, 43). Lengva buvo Jėzui pasilikti Jeruzalėje, nes buvo labai daug žmonių prisikimšę mieste. Be to, pas žydus buvo paprotys, kad berniukas galėjo citi arba su savo motina, arba su savo tėvu, nors suaugusieji vyrai ir moterys nesimaišė, nėjo kartu pirmą kelionės dieną. Lygiai taip darė ir Juozapas ir Marija,ėjo kas sau su pažįstamais ir kaimynais, giminėmis per kiaurą die- nelę. Pavakare susitiko Marija su Juozapu.

Nustebusiu sužinojo, kad vaikelio Jėzaus nėra jiedviejų tarpe. Puolėsi klausinėti pažįstamų ir kaimynų ar kas nėra matęs vaikelio Jėzaus. Bet nei vienas Jėzaus nebuvo matęs. Skausmas suspaudė Motinai širdį. Nežinojo nei ką mintyti. Kaip bausis šešėlis stoji jai prieš akis prieš dvylika metų pergyventi Betliejuje įvykiai ir visa skubota kelionė — bėgimas nuo galvažudžių net į tolimą Agypto šalį. Nemažiau už Mariją buvo susirupinęs ir šv. Juozapas. Jam buvo neįauku nežinia kur pražuvus vaikeliui Jėzui, o taipgi graudu žiurėti į susirupinusią jo motiną Mariją. Nutarė abudu grįžti atgal ir visur ieškoti Jėzaus. Išėjo visa antra kelionės diena beieškant, beklusinėjant Jėzaus. O ką darė tuo laiku Jėzus?

Jėzus pasiliko Jeruzalės bažnyčioje. Jisai kalbėjosi su šv. Rašto žinovais.

Prasiskirsčius žmonių minioms, vyresnieji kunigai ir Rašto žinovai pasilikdavo kuriam laikui bažnyčioje; kalbėdavosi Tautos reikalais, nagrinėdavo šv. Raštą ir jį sau aiškinauosi. Prie jųjų pristojė vaikelis Jėzus. Iš duodamų jo paklausimų, Rašto mokytojai suprato nepaprastą vaiką prieš save turį. Į jo paduodamus klausimus jie Rašte patyrusieji nevisada sugebėdavo duoti tinkamą tikrą atsakymą, o tas jaunas vaikas, vos 12 metų, tuos visus sunkumus jiems geriausiai išaiškinauosi. Nebuvo nuostabai ribų. Nejučiomis jiems bėgo valandos ir net dvi ištisos dienos prabėgo tais moksliniais klausimais užsiėmus.

Tuo įvykiu Jėzus įrodė savo nežmonišką, o dievišką šv. Rašto ir jame tilpusių apie Mesiją-Išganytoją pranašyčių supratimą. Rašte daug mokyti, visą amžių praleidę beskaitydami

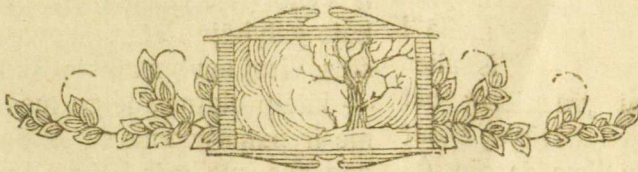
Dievo apreikštą žodį pamato mažiau suprantą už tą stebėtiną vaiką Jėzų. Prie viso to minties, proto kilnumo reikėjo dar kad Jėzus pats pasisakytų, kad jis yra. Ir štai tą aiškiai pasako.


“Ir atsitiko, kad po trijų dienų jie rado jį bažnyčioje, sėdintį mokytojų tarpe, besiklausiantį jų ir juos beklusinėjantį. Visi gi, kurie girdėjo jį, stebėjosi jo išmanymu ir atsakymais. Pamatę jį, jie nustebė, ir jo motina jam tarė: Sunau, kam mums taip padarei? Štai, tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojova tavęs. Jis jiems tarė: Kam manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad man reikia būti tuose dalykuose, kurie yra mano Tėvo? (Luk. 2, 46-49.).

Jeruzalės bažnyčia yra Dievo namas ir tame name jam reikia būti, nes tai yra Jo Tėvo buvainė. Kitaip, Jėzus pasisakė esąs Dievo sunus. Apie tai žinojo Juozapas ir Marija, bet tai reikėjo dar apreikšti irgi Rašto žinovams. O ką jie?” Bet jie nesuprato, ką jis jiems buvo pasakęs” (Luk. 2, 50.)


Kaip čia, taip ir toliau Jėzus pildo dangiškojo Tėvo valią, grįžta atgal į Nazaretą ir tenai paslėptame gyvenime pasilieka per aštuoniolika metų.

Jeigu ir tau nelaimė atsitiko pamesti Jėzų, t. y. per nusikaltimus jo išsižadėti, eik bažnyčion, — ten tikrai jį rasi; naudokis Jo suteiktomis priemonėmis sielai nekaltumą atgauti, eik prie šv. Sakramentų. Jėzau, visada pasilik su manim! Nedaleisk man atsiskirti nuo tavęs. Jėzau, buk man pagalba gyvenime ir mirime!





Ž I E D E L I A I



Saldus Pabučiavimas.

Viename Wisconsin Valstijos miestelyje gyveno labai dievobaimingas klebonas. Jo parapijoje buvo stebėtinai žmonių dievotumas. Nors nelabai didelė parapija buvo, bet kada tik nenueitume ir nuo anksto ryto iki vėlam vakarui, — visuomet galima buvo rasti keliolika žmonių besimeldžiant.

Vieną kartą nuvykau pas tos parapijos kleboną kad pasiteirauti apie jo pasisekimo parapijoje paslaptį. Iš šalies žiurint, kiti klebonai turėjo geresnį vardą žmonių akyse ir atsižymėję geresne iškalba. O tasai klebonas, nors visų užmirštas, — nenuilstančiai sąžiningai pildė savo pareigas. Kai kurie klebonai lyg užvydėdami, sakydavo: — “Pabandytų mūsų parapijose, tada pamatytų kaip jam sektųsi. Vieną dieną užėjau pas jį. Klebonas labai maloniai mane priėmė. Besikalbėdamas su juo, paklausiau: — “Kodėl jaunimas šiais laikais puola vis žemyn kaip tikėjime, taip ir doroje? Buvau kaip kuriose parapijų bažnyčiose ir mačiau tik senutes ir senukus, o iš jaunųjų visai mažai. Kur jie? Net liudna pasidaro matant, kaip šala jų krutinėse ta tikėjimo ir doros paskutinė meilė!” Tada klebonas man tarė: — “Išdalies kaip kuriose vietose tai yra tiesa; bet kodėl taip yra, nelengva atsakyti, o dar sunkiau sulaukyti tą puolimą doroje. Aš vieną priežastį suradau delko... Sura-

dęs, dedu visas pastangas kad sulaukyčia puolančią žmonių, nors savo parapijoje. —

— “O kokia ta priežastis, gerbiamas klebone?” —

— “Toji priežastis, kuri man atrodo svarbiausia, tai tikėjimo į Švenčiausią Sakramentą stoka.” —

— “Kaip tai gali būti? Kurie eina į bažnyčią, tie visi tiki, joguei Švenčiausiam Sakramente yra Patsai Jėzus Kristus, tikras Dievas?”

— “Taip, jie tiki, velnias irgi tiki, net iš baimės dreba, bet tik žodžiu, arba geriau sakant, pripratimu, mekaniškai, o ne siela. Nuėjęs į bažnyčią pamatysi kaip jie atiduoda Dievui garbę, garbę Tam Didžiausiajam Karaliui, kuris sutvėrė ir valdo dangų ir žemę. Daugumas tik iš papratimo linktelėja kelį (apie pusę colio, tai ir gana.) Dažniausiai patys nežino ką darą, nes mintys visai kitur. Jeigu niekas nematytų, gal ir tokios garbės neatiduotų, nes daugiau prisibijo žmonių pajuokos, negu ko kito. Bet jeigu jie turėtų tikro tikėjimo ir tikrai suprastų, jog po duonos ir vyno panašumais yra savo Dieviškoje galybėje Patsai Dievas, Jėzus Kristus, visoj savo majestotiškoje didybėje — kitaip elgtųsi. Jeigu mes praregėtume ir pamatytume su kokia didžiausia pagarba, meile ir baimė Angelų pulkai aplink Jo sostą tame Švenčiausiam Sa-

kramente esančiam Dievui atiduoda garbę, tai tikrai iš baimės pastirtume.

Jei taip žemiškajam karaliui atiduo tumei garbę prie jo atėjęs ko prašyti, netiktai kad nieko negautumėm, bet už tokį pasiūlymą jisai mirtimi nubaustų. Ką-gi reiškia tas žemiškas karalius, prieš Tą, Kuris yra švenčiausiam Sakramente! O kaip Jis yra kantrus su mumis! Jisai netiktai kad nebaudžia mūsų, bet visada pasirengęs tiems dideliams malonėms suteikti, kurie nors mažą savo meilės kibirkštėlę Jam parodo, žodžiu sakant, šimteriopai tiems atlygina. Nors stengiesi žmogus iš visų savo pajėgų, bet negali tinkamai Jam garbės atiduoti ir padėkoti už tą Meilės Sakramentą, kuriame iš meilės pamėgo būti su mumis. Tik reikia gerai pagalvoti, o greitai suprasime, kaip mes esame nedėkingi Jam, ir nuo Jo nutolę.

Taigi sakau, jeigu mes tikrai suprastume, kad švenčiausiam Sakramente yra Patsai Dievas, ar-gi su tokiu prisirengimu ir pagarba eitume į Jo namus su prašymais?! Ne! Paklausk, mielas, tikro įvykio mano parapijoje.

Tasai įvykis parodo mums, kaip Dievas nori, kad mes daugiau Jį mylėtume šv. Sakramente. Jau bus keleta savaičių kaip tyrinėjame vieną stebėtiną apsišaukimą.

— “Mano parapijoje, tęsė jisai gyvena viena, beveik mūsų užmiršta našlė. Nei aš patsai negalėjau patėmyti jos vargingo gyvenimo, tik tiek žinojau apie ją, kaip šventai gyvenanti moteris. Jinai turi tris mergaites. Mažiausioji, Agnietė, turi kiek daugiau keturių amžiaus metų. Antroji, Lucija, trejais me-

tais vyresnė. O trečioji, Onutė, eina vienuoliktus metus.

Mergaitės turi pagirtina paprotį eiti kas šventadienis prie šventų Sakramentų. Bet mažiausioji Agnietė pasilieka namuose. Išleisdama sesutes į bažnyčią ji visados jas pabučiuodama prašydavo jų, kad jos nepamirštų priimti šventą Komuniją. Kuomet jos sugrįžta, ji bėga prie jų ir su džiaugsmu vėl pabučiuoja jas, ir tuomet tik pilnai buna patenkinta. Vieną kartą, atsitiko, kad jos nebuvo prie šventų Sakramentų. Agnietė kaip paprastai su džiaugsmu pribėgo jas pabučiuotų. Pabučiavusi tarė, pilnomis ašarų akimis: “Jūs šian die nebuvote prie šventos Komunijos.” Jos dar norėjo gintis sakydamos, kad tikrai buvusios; o ji tik pakartojo savo žodžius ir pradėjo verkti, ir verkė kol jos neprisipažino ir neprižadėjo kitu kartu eiti.

Tas atsitikimas labai suįdomino jas, iš kur ji tą žino. Kuriam laikui praėjus jiedvi sutarė delei ištirimo vienai neiti prie šv. Komunijos. Kuomet jos sugrįžo iš bažnyčios, Agnietė linksma kaip paprastai, pribėgusi pabučiavo savo jaunesnę sesutę, bet pabučiavusi vyresnęją ruščiai tarė: “Onute, tu vėl šiandieną nebuvai prie šventos Komunijos!”

Toji gynėsi ir nenorėjo prisipažinti, bet jos įtikinti nei koku būdu negalėjo, ji nenorėjo nei klausytis jos prieštaravimų. Taip jos bandė keletą kartų, o ji visados teisingai pasakydavo. Pasakui jos pranešė savo seseriai, mokytojai, kuri taipgi kaikurį laiką tyrinėjo, o mažytė Agnietė visados nesvyruodama

tiesą pasakydavo. Sesuo pranešė man. Aš irgi visokiais budais tirinėjau, nei ir grasinimais, o ji vis aiškiai pasakydavo tikrą tiesą neatmainomai, paskui tik verkti pradėdavo ir daugiau nenorėdavo apie tai nei kalbėti. Kuomet jai tiesą pripažindavau, tuomet vėl linksma palikdavo.

Vieną kartą tuojaus po šv. Mišių kitos parapijos klebonas atsivežė vieną mergaitę kuri buvo ką tik priėmusi Šv. Komuniją, (apie tai niekas nežinojo). Taipat jos vienai sesutei liepta nepriimti šv. Komunijos.

Tada visi drauge nuvažiavome į jos namus ir gerai tēmijome, ar ji viską teisingai pasakys. Kaip paprastai Agnietė džiaugdamosi pribėgusi pabučiavo vyresnęją sesutę kuri pirmiau atėjo. Paparšius, ji pabučiavo ir svetimąją mergaitę. Ant galo atėjo jaunesnioji sesutė, kurią pabučiavusi, ruščiai tarė: "Jau tu Lucija šiandieną nepriėmei Dievo". Ji norėjo įtikinti, kad ji buvusi, bet sako gal toji svetimoji mergaitė nebuvo, o ji klystanti. Ji nuoširdžiai atsakė, kad svetimoji mergaitė tikrai buvusi, bet tik Lucija nepriėmusi Šventos Komunijos. Tada klebonas jai tarė, kad jis tikrai žinąs, kad ji priėmusi Šv. Komuniją. Agnietė taip drąsiai pažvelgusi klebonui į akis ir tarė: "Tu meluoji" Klebonas užklausė sakydamas, iš kur tu žinai, kad ji nepriėmė? Mergaitė atsakė su tokiu pat tikrumu ir švelnumu: "Kada jos priima V. Dievą į savo širdį yra man labai Saldus Pabučiavimas, o dabar to nebuvo." Susigraudinęs klebonas tokiu atsakymu, pasiėmęs ją ant

savo rankų bučiuodamas tarė jai: "Tu tiesą pasakei, kad aš meluoju, bet dovanosi man". O ji tik palenkė galvutę. Paskui klebonas juokdamasis tarė jai: "O mano ar buvo saldus pabučiavimas", O ji lenkdama švelniai galvutę atsakė "Taip". Tada kunigas sakydamas jai: "Tu pati ar norėtumei priimti Dievą?" Ji atsakė su dideliu džiaugsmu: "O taip, bet aš esu permaža, man dar nevalia Jo priimti". Išties dar buvo per jauna vos penktus metus buvo pradėjusi. Beto, ji buvo labai smulkaus sudėjimo. Bet matydamas klebonas jos antgamtišką išmintį prižadėjo leisti atei nančiamie šventadieny prie šventos Komunijos (be išpažinties). Tame šventadieny, net ir bažnyčia buvo gėlėmis padabinta. Seserų lydima priėjo prie altoriaus, priėmė šventą Komuniją. Kurie matėme jos prisiartinimą prie Šv. Komunijos, tai niekas negalėjo pasakyti, kad tai ne angelas eina. Su tokiu rimtumu ir šventumu, su tokiu prakilnumu, pagarba ir džiaugsmu, rodos, kad nebuvo tokio žmogaus, kuris būtų galėjęs sulaukyti ašaras, matydamas tą tikrąjį Švenčiausios Panelės paveikslą, einant laiptais į Jeruzalės bažnyčią pasiaukuoti Aukščiausiajam."

—o—

Praėjo keletas metų. Seserims prašant, motina sutiko paaukoti savo dukrelę Dievo Garbei. Nors ir liudna buvo jai su mama persiskirti, bet kad arčiau prie Dievo buti troško, su džiaugsmu pasiaukavo ir įstojo vienuolynan.

B. D—is.



Katalikų Pasaulys



AIGIPTAS. — Vyskupas Igninio Nuti, Aigipto apaštalinis vikaras, išleido veikalą apie Bažnyčios augimą šitoje šalyje. Paduoti skaitmens teikia didelio susidomėjimo nepaprasta misijonierių darbuote ir pradinių katalikiškų mokyklų augimu. Visoje šalyje yra 150,000 katalikų ir 32 parapijos. Kunigų vienuolių yra 119 ir pasaulinių kunigų 10; brolių vienuolių 243 ir seserų vienuolių 745; vyrų katekistų 40 ir moterų katekisių 50. Mokytojų vienuolių 231, pasauliečių mokytojų vyrų 234 ir moterų 250; seserų mokytojų 418. Mokinių, lankančių šitas katalikiškas mokyklas, yra suvirš 20,000.

ANGLIJA. — Čia katalikybė plėčiasi nepaprastai sparčiai. Statomos bažnyčios kaip Morden, Surrey, Swanley ir Whyteleafe; statomos katalikiškos mokyklos — Eastborne, Peasehaven, Woking, Addisconible, South Croydon. Kitoje vietoje, Hurspierpoint, protestantų kirkužė perimta ir iš jos padaryta bažnyčia. Toji šalis, kuri taip nelaimingai atsiskyrė nuo Katalikų Bažnyčios, vėl pradeda grįžti atgal, kame randamas išganymas.

Protestantų dvasininkai mažai terupinasi savo reikalais. Jiems daugiau rūpi valstybinės karjeros arba visuomeninis vačovavimas, negu šv. Evangelijos skelbimas. Nutolę nuo tikrosios Kristaus Bažnyčios jie skęsta klaidose ir tamsybėse. Londono didžiausios protestantų bažnyčios ir patsai žymiausias pastorius p. Inge pareiškė savo nuomonę apie šeimyninius santykius. Jisai sako, kad tėvai negali turėti daugiau vaikų kaip tik 2 arba 3. Kad priversti tėvus neturėti daugiau vaikų, jisai paduoda štai kokią mintį — valstybė turi atimti teises visiems tiems vaikams, kurie bus virš nustatyto skaičiaus. Reiškia, iš cilės ketvirtas, penktas ir taip toliau vaikai šeimynoje neturi pilietinių teisių; jie negali eiti į mokslą, negali užimti vietos valstybėje ir taip toliau. Kuo tie vaikai kalti? Kokiu nuo amžių žinomu įstatymu tasai

išdidus Anglijos kunigužis vaduojasi? Kur buvo regėta ar girdėta, kad koks nors panašus įstatymas neleistų tėvams turėti vaikų kuo daugiausia? Atžagariai, Dievo įstatymas yra tas — kad kiekviena šeimyna turėtų kuodaugiausia vaikų. Ir toki tėvai, kurie žudo vaikus arba neleidžia jiems gimti, mirtinai prasikalsta prieš Viešpatį Dievą kaip dasileisdami žmogžudystės ir kartu yra baudžiami valdžios už tokį baisų prasikaltimą. Bet štai krikščionybės atstovas teikia baisios minties, norėdamas įvesti žmogžudystę į šeimynas. Šitas yra aiškus davinyš prie ko prieina tie krikščionybės vadai, kurie atsitraukė nuo Katalikų Bažnyčios vienybės.

PRANCUZIJA. — Šitoje valstybėje gyvuoja Burginjono Išminčių Sąjunga, kurios pirmininku yra įžymus mokslininkas M. Estauinie. 1927 metais šitoji sąjunga laikys savo seimą Dižono mieste. To seimo metu bus daugelis paskaitų temoje "Šv. Bernardas ir jo laikai. Sąjungos valdyba pakvietė visus savo šalininkus, universitetų profesorius, katalikiškų įstaigų mokytojus, įvairių vienuolių mokslininkus imti dalyvumo šitame seime. Paskaitos užims visą 12 šimtmetį su jo įvairių pasaulėžiūrų vystymasi ir visa tuometine mokslininkų darbuote.

JUNGTINĖS AM. VALSTYBĖS. — Šv. Tėvo atstovo Apaštalinio Delegato vieta Jungtinėse Amerikos Valstybėse yra skaitoma viena iš svarbiausių. Šitą vietą užėmusieji visi atstovai vėliau buvo nuskirti Kardinolais. Ir taip Martinelli, Falconio, Sbarretti, Bonzano — visi yra kardinolais. Pasirodo, kad ne tik tai patys atstovai, bet ir jų pagelbininkai sulaukė tokių aukštų vietų, kaip pavyzd. antvyskupas Cerretti dabar yra paskirtas kardinolu. Tas parodo kaip yra svarbi ir garbinga Washingtono atstovo vieta.

— 0 —

Įdomus istorinis radinyš sujieškota Ameri-

kos Valstybėse; tai yra šv. Tėvo Pijaus VII žiedas. Tasai žiedas buvo prapuolęs nuo 1775 metų. Dabar pasirodo, kad jisai yra National Catholic Women of Amerika draugijos nuosavybe. Tai atsitiko šitokiu būdu. Kuomet šv. Tėvas buvo Napoleono paimtas nelaisvėn, jisai savo žiedą perdavė savo sekretoriui Kardinolui Pacea. Šv. Tėvas dėvėjo tą žiedą, atidarydamas šv. Metams duris 1775 metais. Žiede yra šv. Tėvo Pijaus VII paveikslas deimante su sefiro pagražinimais; tai nepaprastai gražaus darbo brangenybė. Šitas žiedas buvo parduotas. Ir taip ėjo iš rankų į rankas iki kol minėtoji draugija jo neatpirko. Amerikos moters katalikės šitą žiedą perduos šv. Tėvui Pijui XI kaip didelę auką. Reikia atminti, kad tasai žiedas yra neįvertinamos kainos. Tą žiedą šv. Tėvui Pijui VII padovanojo kunigaikštaitė Klotilda, Sabaudijos karaliaus duktė.

—o—

Visose Jungtinėse Valstybėse yra apie 12 milijonų nigerių, kurių tarpe yra tiktai 250,000 katalikų. Nigeriai savo prigimtimi yra labai tikybiniai žmonės. Juos nesunku atversti į tikėjimą, nors ne lengva jiems išlaikyti aukštoji katalikiškoji dorovė. Bet metodistai ir baptistai darbuojasi ir turi didelių pasekmių. Yra ir katalikai ne maža jiems padarę, kaip įsteigę net keleta aukštų mokyklų, pavyzdžiui yra labai garsus Kardinolo Gibbonso Institutas. Bet visgi reiktų kur kas daugiau katalikams susirupinti jų likimu. Ne veltui šandie pradeda kilti katalikų tarpe mintis, kad vieton rūpintis siuntimu misijonierių į svetimus kraštus, juos reiktų pasiųsti į New Yorką, Chicago ir kitus Amerikos centrus, kame yra tukstantinės nigerių minios be jokio tikėjimo ir su labai žema dorove. Toji mintis yra sveika ta prasme, kad reikia daugiau susirupinti Amerikos nigerių tikibiniais reikalais.

RUSIJA. — Buvęs Rusijos pasiuntinys Tokyo, Miunchene ir Stokholme dr. Mikas Anricjev priėmė katalikybę ir įstojo į vienuolyną. Šiomis dienomis jisai liko išvėstas į kunigus. Savo pirmas šv. Mišias atlaikė Insbruke,

Austrijoje. Kun. Andriev yra 56 metų. Kadangi jisai yra žymus rusas, tai daug gero galės padaryti rusų tautai, ieškančiai kelių į Katalikų Bažnyčios vienybę.

Kitas įžymus Bažnyčių vienybės šalininkas yra kunigas Augustinas kunigaikštis von Galon. Jisai yra Bažnyčių Vienybės draugijos pirmininkas. Tais pačiais tikslais jisai dabar atvažiavo į Suvienytas Amerikos Valstybes, ieškodamas vietinių katalikų įtekmės šitam sunkiam darbui. Yra ir daugiau rusų kunigų katalikų, kurie rupinasi šituo svarbiu vienybės reikalu.

MEKSIKA. — Meksikos Sostinėje moters suorganizavo draugiją, kuri rūpinsis moterų drapanų padorumu. Plaukų kirpimas ir mėsos spalvų kojines yra kovojava kaip ir kiti visi šių laikų nepadorumai, netinkanti gero auklėjimo moterims. Šitoji draugija nusistatė boikotuoti tas krautuves, kuriose bus šitos nepakenčiamos mados parduodamos ir propagujamos. Bažnyčia moterims sutiko teikti pagalbos šitoje kovoje prieš nepadorius drapanų apsitaisymus. Visur prie bažnyčių durių yra prikalti apgarsinimai, kad taip pasirengusios moters negali eiti į vidų. Šita draugija atlieka pagirtina darbą, nes prieš madas pradeda visas pasaulis.

Ne tiktai moters rūpinasi savo reikalais, bet ir vyrai susirupinę. Tėvai irgi įkurė naują draugiją — Tautinę Meksikos Katalikų Tėvų Sąjungą, kurios užduotis yra saugoti tėvų teisės prieš valdžią ir rūpintis suteikti savo vaikams tikras katalikiškas išauklėjimas. Valdžia Meksikoje tokia pat beveik kaip ir Rusijoje. Jinai ėmėsi persekioti visa, kas tiktai katalikiška, bet apsiriko. Žmonės katalikai subruzdavo, pradėjo smarkiai organizuotis prieš valdžios neteisėtą elgimąsi ir šandie jau patsai prezidentas Calles įsako provincijų gubernatoriams liautis persekioti katalikus, nes valdžiai grėsia rimtas pavojus. Meksikiečių katalikų pavyzdį turi pasekti ir kitų šalių katalikai, kame tiktai valdžia bando katalikams nt sprando atsisėsti.



Lietuvos Žinios



Arkivyskupas Matulevičius. Buvusis Vilniaus vyskupas Jurgis Matulevičius šv. Tėvo paaukštintas Arkivyskupu "ceclesiae Adulitanae", pasiūstas Lietuvon kaip Apaštalinis vizitatorius tartis su Lietuvos valdžia ir vyskupais sudaryti atskirą Lietuvos bažnytinę provinciją.

Gruodžio 13 d. arcivysk. Matulevičius atvyko Kaunan. Ji labai iškilmingai priėmė valdžios, visuomenės ir Universiteto skaitlingi atstovai. Arc. Matulevičius tą pačią dieną padarė daugumai ministrų ir vyskupams vizitas, įteikė užs. reikalų ministeriui savo įgaliojimus. 14 gruodžio apsilankė pas p. Respublikos Prezidentą.

Arciv. Matulevičius yra Marijonų Kongregacijos vyriausias vadovas. Kaune apsigyveno pas tėvus Marijonus, Laisvės al. 61.

Pavasaryje ketina atvykti Amerikon į Eucharistinį Kongresą.

Lietuvos-Vokietijos vandens ukio reikalų derybos prasidėjo Vokietijoje lapkričio 24 d. Bus tariamasi dėl sureguliuavimo tarp paminėtų valstybių vandens ukio reikalų.

Mirė Lietuvos garbės konsulas Danijoje p. Dinas.

Stuiga mirė gen. štabo pulkininkas Kastanas Boleckis, Aukštųjų Karininkų Kursų lektorius.

Studentų seimelio rinkimai įvyko gruodžio 6 d. universitete. Rinkimų sąrašus buvo išstaučiusios visos studentų organizacijos. Atskiri sąrašai gavo: ateitininkų 539, tautininkų 375, studentai socialistai 116, varpininkai 111, "Kultūros" būrelis 103, socialdemokratinė "Zaidro" draugija 36, žydų kalbai ir literaturai remti draugija 282. Atstovų sąstatas bus toks: 8 ateitininkai, 5 tautininkai, 4 žydų susiv., o visi kiti sudarę bloką — 7.

Dovanos už gerą ukio vedimą. Žemės ukio ministerija, surinkusi žinias apie naujakurių ukį ir radusi jas patenkimančiomis, skirs atitinkamas dovanas: 100, 75 ir 50 litų. Dovanas

dalins vietos komisija iš apskr. agronomo ir žemės ukio draugijų narių.

Ruošiama prekybos sutartis su Amerika. Spaudos žiniomis, valdžia svarsto galimumus prekybos sutarčiai su Amerika sudaryti.

V lietuvių katalikų kongresas. 1926 m. sausio 2 d. Kaune.

Pienininkų ir kontrol-asistentų kursai. Ukininkų sąjunga ruošia paminėtus kursus. Prašymai buvo priimami šios sąjungos agronomijos skyriuje Kaune, Gedimino g-vė 30, ligi gruodžio 28 d. Į kursus stoja abiejų lyčių asmenys, ne jaunesni 18 m. ir baigę 4 klases. Pienininkams kursas truks 4 mėnesius, kontrol-asistentams — 3 mėn.

Naujas stipendijų įstatymas. Ministrų kabinetas priėmė stipendijų mokslui įstatymo projektą; šituo įstatymu stipendijos skiria atskiri ministrai mokslus einantiems specialinėse arba aukštosiose mokyklose. Baigęs ar nutraukęs mokslą stipendininkas turi gražinti stipendiją į valstybės išdą. Baigę mokyklą stipendininkai ir stoję valstybės tarnybon per penkerius metus turi gražinti išdui po 5%, o likusius po 10% algos. Nestoję valstybės tarnybon stipendininkai turi gražinti stipendiją lygiomis dalimis per 15 metų. Iki šiol gautąją stipendiją stipendininkai turės gražinti tomis pat sąlygomis.

Revizuoja Dotnuvos selekcijos stotį. Ryšy su pasklydusiais gaudais apie Dotnuvos selekcijos stotį, žemės ukio ministerio įsakymu paskirta Žemės Akademijos profesorius komisija stoties revizijai padaryti. Komisija pradėjo savo darbą lapkričio 28 d.

Galingosios radio stoties bandymai. Pernai statyta Kaune galingoji radio stotis dėl įvairių priežasčių išstovėjo neveikusi metus ir tik neseniai darė savo veikimo bandymus. Stoty skaitytas straipsnis apie Klaipėdos seimelį, Paryžių, mūsų atstovybė, gerai buvo girdimas.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

NAUJAS SKYRIUS.

Susitvėrė naujas iš eilės 20-tas Marijonų Kolegijos Remėjų skyrius Harrison'e, N. J. tuo reikalu pasidarbavus Kolegijos Garbės Remėjui Gerb. kun. Pr. Jakščiuui. 20 skyriaus pirmininku išrinktas M. Kauklys. Kol dar prie skyriaus nedaug priklauso, jįsai eis ir sekretoriaus pareigas.

MELROSE PARK, ILL. 27 gruodžio d. įvyko Marijonų Remėjų D-jos I skyriaus metinis susirinkimas. Valdybon sekantiems metams išrinkta: Pirmininkas Jonas Žvirblis, sekretoriumi A. Urbelis ir išdininku M. Šimanskis. Parinkta aukų sergančiai našlei Cepenienei, o P. Šakėnas jai užsakė "Laivą". Remėjų Dr-jos narystės teises atnaujino ir nauji prisirašė tą dieną 15 asmenų.

WEST SIDE, CHICAGO, ILL. 19 M. Remėjų skyrius 20 gruodžio d. suruošė Kolegijos naudai gražų vakarėlį. North Sidės artistaimėgėjai sulošė P. Vaičiuno, "Pražydo Nuvytusios Gėlės". Prieš tai gerb. kun. Pr. Vaitukaitis pasakė gražią prakalbą.

Nors 19 M. Remėjų skyrius jaunas, bet smarkiai veikia.

MARIAN HILLS, ILL. Marijonų Naujokyne per Kalėdas vidunaktyje buvo laikomos iškilmingos "bernelių Mišios". Celebravo kun. D-ras J. Navickas, diakonas J. R. Mačiulionis, marijonas, kuris 27-XII tapo išvestas į kunigus; subdiakonavo klierikas B. Vitkus.

Marijonų Naujokai labai džiaugiasi Kalėdų dovana: p. A. Švilpauskienė atsiuntė "Kalėdų Dieduką" su nauju radio aparatu, vertės daugiau \$200 dolerių. Nuoširdžiai tariau jai ačiu ir visiems, kuri emus nepamiršo.

Naujokų Vedėjas.

I Garbės Remėjus pakelta:

A. Švilpauskienė iš Melrose Park, Ill., suteikusi Marijonų Naujokynui radio vertės dau-

giau \$200.00.

I Amžinuosius Kolegijos Remėjus ištojo:

Petronėlė ir Liudvikas Čepuliai iš Rockford, Ill. \$50.00
 Marijona Kašetienė iš Montello, Mass. \$40.00

Nuolatiniai Kolegijos Remėjai:

Ant. Bukontas ir jo žmona, nuolatiniai Kolegijos Remėjai, iš West Melrose, Ill., atsiuntė Kalėdų dovanėlę \$10.00

L. Katilius iš Homestead, Pa. \$10.00
 J. Paulauskas iš Chicago, Ill., \$3.00
 J. Šaudvilienė iš Chicago, Ill., \$3.00
 V. Katauskienė iš Chicago, Ill., \$3.00
 P. Šakėnas iš Melrose Park, Ill. .. \$4.00
 K. Kantautas iš Melrose Park, Ill. .. \$3.00
 J. Žvirblis iš Melrose Park, Ill. .. \$3.00
 K. Čepienė iš Melrose Park, Ill. \$3.00
 Ag. Mažeikaitė (garbės Remėja, pri-
 dėjo) \$3.00
 M. Šimanskis iš Melrose Park, Ill. .. \$3.00
 P. Gudžiūns iš Melrose Park, Ill. \$3.00
 M. Janušauskienė iš Melrose Park, Ill. \$3.00
 A. Urbelis iš Melrose Park, Ill. \$3.00
 M. Lisauskas iš Melrose Park, Ill. .. \$3.00
 M. Morkienė iš Melrose Park, Ill. .. \$3.00
 P. Čižauskienė (pažadėjo kitu kartu)
 A. Švilpauskienė (garbės Rem. pri-
 dėjo) \$3.00

V. Mažeikaitė iš Lietuvos \$2.00
 M. Kauklys iš Harrison, N. J. \$3.00
 A. Jasaitis iš Harrison, N. J. \$3.00
 O. Kasparienė iš Harrison, N. J. .. \$3.00
 K. Jonaitienė iš Harrison, N. J. .. \$3.00
 B. Bagdonienė iš Maywood, Ill. \$3.00
 D. B. iš Elizabeth, N. J. \$3.00
 K. Valinulis iš Rockford, Ill. \$3.00
 A. Vitkus iš Beloid, Wise. \$3.00

Visiems Gerb. Kolegijos Remėjams tariame nuoširdžiai ačiu. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

Prilyginimai.

KLAUSIMAS. Kodel šv. Evangelija yra parašyta per prilyginimus. Vienus gali lengvai suprasti, o kienų niekaip negali išsiaiškinti. Prašau paaiškinti.

K. Lietuvaite, iš Waterbury, Conn.

ATSAKYMAS. Mažosios Azijos ir Palestinos tautos labai mėgsta savo kalboje vartoti įvairiausių prilyginimus, norėdami savo kalbą įvairesnę, įdomesnę padaryti. Prie tų žmonių kalbos buvo taikėsi Išganytojas ir Jisai savo mokslą daugiausiai skelbė per prilyginimus. Tuos prilyginimus evangelistai surašė užtat juos ir mes žinome. Kad vieni jų mums labiau suprantami, kiti mažiau, nėra ko stebėtis, nes nevisai gerai mes suprantame rytiečių gyvenimo papročius, jų darbų, jų kalbą, ar būdą. Tas sudaro mums keblumo išsiaiškinant kokį nors prilyginimą, kurį rytiečiai geriausiai supranta, o mes ne.

Jeigu Tamsta norėtumėi tą patirti praktikoje, pasakyk anglui, vokiečiui, ar airiui kokį prilyginimą apie lietuvišką skilandį, o pamatysi, kad jisai nesupras, ką nori pasakyti, nes nežino, kas tas skilandis yra.

Skaistykla.

KLAUSIMAS. Aš labai įdomauju skaityti "Laive" klausimus bei Atsakymus. Aš daug perskaičiau knygų ir niekur neradau išaiškinta kame gi yra skaistykla (čyščius). Prašau išaiškinti.

P. K. "L." sk-jas iš Grand Rapids.

ATSAKYMAS. Pagirtinas Tamsta, kad skaitai gerus raštus, — jie Tamstai duos daug šviesos. O apie skaistykla yra toks dalykas. Skaistykla yra. Jos esimą nurodo mums Bažnyčia ir patsai žmogaus protas. Žinome, kad nieko sutepto neįeis į Dangaus Karalystę, kad reikia viskas atsiteisti, atsilyginti. Kaip gi būtų galima atsilyginti Dievo teisingumui jeigu nebūtų skaistyklos, o tik vienas pragaras? Iš pragaro paliuosavimo nėra. O žmogus V. Dievui sunkiai nenusikaltęs, o jeigu net buvo kada nusikaltęs, bet atgailojo, gavo nuodėmės atleidimą Atgailos Sakramente ir tik jam paliko laikinoji bausmė atkentėti už savo kaltę, netikėtai mirty, argi turėtų eiti į amžiną pasmerkimą? Ne. Yra skaistykla, kur žmonės gali po mirties užganapadaryti Dievo teisingumui.

Kame yra skaistykla? Kad klausimą būtų galima lengviau išrišti, tenka daugiau įsigilinti į žmogaus sielos ypatybes ir į Dievo apreikštąsias tiesas. Kaip žmogaus siela yra dvasinis tvarinys ir ji yra visa visame žmogaus kune, o net savo pajėgomis siekia į praeitį, vaizduotė į ateitį, kurios dar nėra ir t. t., siela tokia pasiliks ir žmogui mirus. Turėdama atkentėti užsitarnautą bausmę ar ji bus višiskai sujungta kaip dabar su kunu, ar tik dalinai, ir kur ji tą bausmę atkentės, — yra tik antraeiliai klausimai. Dvasia nėra kunas ir gali ir be medžiagos pagalbos buvoti ir bausmę kentėti. Netaip svarbu

styklės bausmės atkentėti, kiek svarbu, kad į jas nepakliuti. Mes papratę viską saikuoti, matuoti, pripratę esame prie medginių reikalų tat ir supku gryna mintimi be vaizdų pakilti aukščiau už medegą. Sunku mums net savo sielos prigimtį suprasti, kad ji nei kokių išmatavimų, mierų negali turėti, juo labiau, kad net jos

galės k. a. protas, valia, waizduotė apčiuopiamų ribų neturi, — gali buti didesnės galės ir mažesnės.

Supratus tokią sielos padėtį, aišku, kad ir klausimas, kame sielą skaistyklos bausmės kentės, visai nepaliečia sielos, — ji kilnesnė už vietos ir medegos supratimą.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA



Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apėtito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGĄ”

“Draugo” kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.